

Un Déu que acull, perdona, estima i salva

Dv, 8/05/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Diumenge 5è de Pasqua

Barcelona, 10 de maig de 2020

Hi ha a la vida moments de verdadera sinceritat en els que, de sobte, **brollen del nostre interior les preguntes decisives.**

Quines són aquestes preguntes? **Jo, en què crec?** Què és el que realment espero? En què o en qui recolzo la meva existència? Què és ser cristià? Ser cristià és. **Creure en Crist i seguir les seves petjades.**

Per damunt de qualsevol creença, fórmula, ritus o ideologia, **el verdaderament decisiu en l'experiència cristiana és l'encontre, la trobada amb Jesucrist.** Anar descobrint per pròpia experiència personal, tota la força, tota la claror, tota l'alegria que ens venen de Jesucrist.

Poder dir, des de la pròpia experiència, que Jesús és el nostre camí, la nostra veritat i la nostra vida. En primer lloc, **descobrint-lo com a camí.** Escoltar la seva invitació a caminar, a progressar sempre.- a renovar-nos constantment.

Recolzar-nos cada dia en Jesucrist per a poder caminar enmig del dol i del gaudi, de les penes i alegries. En segon lloc, trobar en Jesucrist la veritat. Descobrir en Ell a Déu en l'arrel i en el terme de l'amor que els homes donem i acollim.

Descobrir que l'única veritat és l'amor i descobrir-lo apropant-nos a l'home concret que pateix i que és oblidat. En tercer lloc, trobar en Crist la vida. **Vida aquí en el calendari i la Transvida allà en el Paradís.**

Per això, **ser cristià no és admirar un líder ni formular sàvies confessions sobre Crist.** Ser cristià és trobar-se amb Jesucrist viu i capaç de fer-nos viure

eternament.

Jesús: Camí, Veritat i Vida. És tot un altre estil de caminar pel món, una dimensió més fonda, una altra lucidesa i generositat, un altre horitzó i comprensió, una altra llum, una altra energia, una altra llibertat, una altra esperança, un altre viure i un altre morir.

Què són les religions? Són un projecte de relació amb Déu. El cristianisme és un projecte d'unió amb Déu. La relació consisteix en observar determinades mediacions (ritus, cerimònies, costums...). La unió consisteix en fer a totes hores el que fa Déu.

Per exemple: Déu envia el sol cada matí a bons i dolents i fa ploure per un igual sobre justos i pecadors. O sigui i més concretament: Déu no fa diferències.

Què ens exigeix creure en el Déu de Jesús? **Creure en el Déu de Jesús és anar per la vida sense fer mai diferències**, ni entre amics i enemics, ni entre els de dretes i els d'esquerres, ni entre rics i pobres, ni entre coneguts i desconeguts.

Però aleshores, si això és així, què difícil és creure en el nostre Déu! Només la bondat i la força de Jesús ens ho poden fer possible i ens ho fan. Com hi corresponem nosaltres? ¿Amb excuses de ganduls i covards o amb el fidel seguiment de Jesucrist Salvador? Què fa la majoria?

La majoria critica, protesta i malparla de tot i de tothom. Què fa Déu? **Déu acull, perdona i estima. Déu salva!** Aquesta hauria de ser la pauta habitual de la nostra conducta cristiana. El bon creient exercita habitualment la compassió. Realment l'exercitem, nosaltres?